

شب سوم
محرم الحرام ۱۴۳۵

هیئت دل

■ در کتابی خواندم که از امام رضا (علیه السلام) حدیثی آورده بود که: همانا روز حسین دیدگانمان را زخم و اشک هایمان را جاری کرده است حرمت عزیز ما حسین را در چنین روزی (عاشورا) از بین بردند و تا روز قیامت برای ما غم و اندوه و بلا به ارث گذاردند.

پس بر عزیزی مانند حسین باید بگریند گریه کنندگان، که گریه بر او گناهان بزرگ را فرو می ریزد.

■ همینطور که داشتم قدم می زدم و به کار کردن بچه ها برای محرم و فضا سازی نگاه می کردم چند تا نکته به ذهنم رسید که شاید یه روزی، یه جایی به کار شما هم بیاید.

اول اینکه گریه بر امام حسین؛ اقتدا کردن به ائمه (علیهم السلام) است. هر چند که نمی توانیم از لحاظ کمی و کیفی در گریستن بر حسین (علیه السلام) مانند آنان باشیم.

نکته دیگر اینکه مصیبت امام آن قدر عظیم هست که اگر انسان ها و تا قیامت نیز برای آن بگریند که چشم ها همه مجروح شود، ارزش دارد.

کمی جلوتر رفتم بچه ها خیلی مخلصانه داشتند با هم سر دکورهاشون بحث می کردند تا کارشون قشنگ تر باشد تا وقتی امامشون می خواد وارد مجلس بشه خیالشون راحت باشد کم نگذاشتند حتی برای لحظه ای.

در پایان حدیث امام رضا نکته ای جالب بود که آن قدر گریه بر سیدالشهدا عظیم است که باعث پاک شدن گناهان ریز و درشت می شود. ولی یادمان باشد که فرق است میان یک صفحه کاملاً پاک و صفحه ای که نوشته شده باشد و بعد پاک شده باشد. و گریه را میتوان وسیله ای برای اهداف بالاتر مثل زنده نگه داشتن مکتب و راه امام حسین (علیه السلام) دانست.

با کاروان نیزه سفر می‌کنم، پدر
با طعنه‌های حمله سر می‌کنم، پدر

از کوچه و نگاه وقیح یهودیان
با یک لباس پاره گذر می‌کنم پدر

حالا برو به قصر، ولی نیمه شب تورا
با گریه‌های خویش خبر می‌کنم **پدر**

هیئت متوسلین به حضرت قاسم بن الحسن علیهما السلام
دیرستان هیئت امنای امام موسی صدر (متوسطه اول) - قم المقدسه